

นมหม

โดย

ดร. จรัล จันทลักขณา Ph.D.

แผนกสัตว์บาล มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์

๐๐๐๐๐๐๐๐๐๐

เมื่อพูดถึงอวัยวะต่างๆ ในร่างกายของเพศเมียหรือเพศหญิง อวัยวะที่สำคัญที่สุดอย่างหนึ่ง ก็คือถันหรือเต้านม ตามความเห็นของนักแต่งโคลง ฉันทน์ กาพย์ กลอน ไวรรรณคดี ถันหรือนม เป็นอวัยวะที่มีความเร้าใจเร้าอารมณ์ในแง่ของความงามอันวิจิตรพิสดารอันมีสาเหตุจากความอยากรู้อยากเห็นของมนุษย์เพศชาย แต่ที่จะกล่าวต่อไปนี้จะพูดในฐานะนักผสมพันธุ์สัตว์ ถันหรือเต้านมจึงมีความสำคัญในแง่ของการเลี้ยงลูกและขยายพันธุ์ เป็นใหญ่ เรื่องที่จะสาธยายจึงเป็นเรื่องวิชาการ ... วิชาการเกี่ยวกับเต้านม .. โดยเฉพาะคือนมหม

นมมนุษย์ซึ่งมนุษย์คุ้นเคยมากที่สุดคนนี้มีสองเต้าเช่นเดียวกับนมช้าง กำลังนำตัวใครคือจำนวนกำลังพอดีๆ ไม่มากเกินไป เต้านมหมู่นี้ชี้ พูดแล้วก็น่าระอา แม้หมูหนึ่งตัวมีเต้านมไม่ต่ำกว่า ๙-๑๐ เต้าเป็นอย่างน้อยวางเรียงแถวเป็นหน้ากระดานสองแถวตามพื้นที่ท้อง ... หมูหนุ่มคงตาลาย แต่หมูแก่นั้นเฉยๆ เพราะมีประสบการณ์มากเวลามันเห็นหมูสาวที่มีเต้านมตั้ง ๑๖ ๑๘ เต้า มันยังยืนมองเฉยเลย ไม่ทำท่าล่อแลกควากสายตาเป็นนักดูเทนนิส เหมือนสุกรฮิปปีตัวนั้น ว่ากันว่า หมูในประเทศเดนมาร์คเป็นหมูที่มีเต้านมมากที่สุดในโลก. ชาวเดนมาร์คผสมพันธุ์ให้เป็นอย่างนั้น. แต่เขาไม่ได้อุทริไปทำกับคนเข้าหрок! ฟาร์มเลี้ยงหมูบางฟาร์มในประเทศเดนมาร์คมีสุกรสาวที่มีเต้านมโดยเกณฑ์เฉลี่ยถึง ๑๔.๕ เต้าขึ้นไป (เอ! ใ้ ๐.๕ เต้าที่เป็นเศษของ ๑๔ นั้นมันอยู่ตรงไหนนะ, งัดเต้). ยิ่งกว่านั้นหมูสาวที่มีนมถึง ๑๘ เต้าก็หาไม่ยากเลย. ส่วนหมูในบ้าน

เราเห็น โดยทั่วไปก็มีแต่นม ๑๑-๑๒ เต้า หมูประเภทนมคกถึง ๑๘ เต้า นม
เลย. แต่อย่าดูถูกฝีมือคนไทยนะ. เรากำลังสนใจผสมพันธุ์ หมูนมคกอยู่เหมือนกัน.
สักวันหนึ่งเราจะไม่แพ้เคนมาร์คหรอก.

เรื่องการผสมพันธุ์ให้ได้หมูนมคก ไม่ใช่เป็นความจำนงของหมูหนุ่มที่ชอบ
เดินขบวนหรือ, แต่หมูพวกนั้นก็แอบพอใจเงียบๆ อยู่เหมือนกัน ถ้านักผสมพันธุ์
ให้หมูสาวนมคกขึ้นเจตนาอันแท้จริงในการผสมพันธุ์ให้หมูนมคก ก็เพื่อให้เกิดผล
มีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น. นักวิชาการค้นพบว่าหมูที่นมคกน้อยอมมีลูกตกด้วย ยกตัวอย่าง
เช่น แม่หมูที่มีเต้านมถึง ๑๘ เต้าจะให้ลูกต่อครอกจำนวนมากกว่า แม่หมูที่มีเต้านมเพียง
๑๐ เต้า เป็นต้น นอกจากนั้นการที่แม่หมูมีเต้านมน้อยยังเป็นปัญหาทางการผลิตสุกร
คือในกรณีที่แม่หมูออกลูกมีจำนวนมากกว่าเต้านม ยกตัวอย่างเช่น แม่หมูมีนม
เพียง ๑๐ เต้า แต่ออกลูกถึงครอกละ ๑๕ ตัว เช่นนี้ทำให้เกิดปัญหาว่าลูกอีก
๕ ตัวยอมไม่มีนมจะกิน ธรรมชาติของลูกหมูนั้นเมื่อคลอดออกมาใหม่ๆ ก็มีการจับ
จองเป็นเจ้าของเต้านมกันอย่างสัญชาตญาณ ใครแย่งไม่ได้, ต้องพัวพันແหลกไปข้าง
หนึ่ง ดังนั้นลูกตัวที่อ่อนแอกว่าก็ไม่มีนมกิน เราจึงช่วยเหลืออยู่บ้าง แต่ไม่สะดวก
ในทางปฏิบัติ ทั้งยังผิดหลักเศรษฐกิจอีกด้วย วิธีแรกคือ ถ้าแม่หมูตัวหนึ่งมีลูกจำนวน
เกินเต้านม, ก็ฝากลูกเลี้ยงกับแม่อีกตัวหนึ่งที่ตลอดในระยะไล่เรี่ยกัน แต่มีลูกน้อยกว่า
จำนวนเต้านม, โดยอาศัยมนุษย์เป็นผู้ประสานงาน วิธีนี้ต้องอาศัยโชคดีหลายอย่าง คือ
หนึ่ง แม่หมูคลอดลูกในระยะเวลาใกล้เคียงกันหลายตัว สอง มีแม่หมูที่ให้ลูกน้อยกว่า
จำนวนเต้านม และสาม แม่หมูตัวนั้นยอมรับลูกจากแม่ตัวอื่น โดยทั่วไปโดยวิธีนี้มักมี
ปัญหาในทางปฏิบัติเพราะข้อกำหนดทั้งสามมักจะเกิดขึ้นไม่ครบถ้วน อีกวิธีหนึ่ง คือชาว
ลูกหมูเกินเต้านมด้วยการให้อาหารนมเทียม วิธีนี้จัดว่าไม่ถูกต้องหลักเศรษฐกิจแต่อาจเข้า
หลักมนุษยธรรมอย่างไรก็ตาม ผลมักปรากฏว่า ลูกหมูพวกนี้จะอ่อนแอ เป็นโรคง่าย
และตายง่าย เลี้ยงไม่ค่อยรอด จึงเห็นได้ว่าความสนใจในการที่จะผสมพันธุ์ให้แม่หมูมี
จำนวนเต้านมคกนั้นมีคุณค่าในทางเศรษฐกิจในการผลิตสุกรเป็นอย่างยิ่ง แม้เราจะไม่
คำนึงถึงการบำรุงขวัญหมูหนุ่ม อันเป็นผลพลอยได้ก็ตาม

นักพันธุศาสตร์ค้นคว้าพบว่า จำนวนถันหรือเต้านมของมนุษย์ สามารถถ่ายทอดจากพ่อแม่ไปให้ลูกหลานได้ หรือพูดอีกนัยหนึ่ง ก็ว่า ลักษณะจำนวนเต้านมในมนุษย์ สามารถถ่ายทอดทางพันธุกรรมได้ จากผลการค้นคว้า พอจะพูดได้ว่า ความแตกต่างเกี่ยวกับจำนวนเต้านมถูกควบคุมโดยกรรมพันธุ์ อย่างสูงถึง 60 เปอร์เซ็นต์ ขอขยายความให้เห็นความจริงข้อนี้สักหน่อย คือ สมมุติว่า แม่หมูในฝูงของเรามีจำนวนเต้านมโดยเฉลี่ยทั้งฝูงเท่ากับ 10 เต้า ถ้าแม่หมูตัวหนึ่งที่เรากัดเลือกไว้ทำพันธุ์ มีเต้านมจำนวน 15 เต้า ซึ่งแตกต่างจากจำนวนเฉลี่ยเท่ากับ 5 เต้า ความถี่เด่นของแม่หมูดังกล่าวถ่ายทอดได้ 60 ใน 100 หรือ 60 เปอร์เซ็นต์ ดังนั้น ลูกของแม่หมูตัวนี้ จะได้รับความถี่เด่นของแม่โดยทางพันธุกรรม เพียง (5) $60/100$ เท่ากับ 3 เต้า เราอาจคาดหมายได้ว่า โดยเกณฑ์เฉลี่ย ลูกของแม่หมูตัวนี้ จะดีกว่าเกณฑ์เฉลี่ยของจำนวนเต้านมของหมูในฝูงเท่ากับ 3 เต้า คือมีจำนวนเต้านมโดยเฉลี่ยเท่ากับ $10 + 3$ คือ 13 เต้า ถึงตอนนั้น ท่านคงจะมองเห็นวิธีการเพิ่มจำนวนเต้านมในหมูของท่านได้แล้ว (ถ้าท่านเป็นนักเลี้ยงหมู) คือโดยวิธีคัดเลือกแม่หมูที่มีจำนวนเต้านมมาก ๆ ไว้ทำพันธุ์ ถ้าจะให้ดีกว่านั้น ก็คัดเลือกจำนวนเต้านมฝ่ายพ่อด้วย ท่านคงสงสัยขึ้นมาตะขิงคแล้วว่า พ่อหมูมีเต้านมไว้ทำไม ไม่น่าแปลกหรือ เพราะท่านสุภาพบุรุษมนุษย์ทั้งหลายก็เหมือนกัน เต้านมของท่านมันไร้ประโยชน์ไม่ว่าจะพิจารณาในแง่ใด ๆ ในพ่อหมูก็เหมือนกัน เราสามารถนับจำนวนนมได้...ข้าพเจ้าไม่อยากจะเรียกว่าเต้านม เพราะมันไม่มีเต้า มีแต่นมสืบ ๆ เป็นร่องรอยพอเห็นและนับได้ถนัด การคัดเลือกทั้งฝ่ายพ่อและฝ่ายแม่ ทำให้เกิดความก้าวหน้ารวดเร็วเป็นสองเท่า เมื่อเทียบกับการคัดเลือกฝ่ายแม่เพียงด้านเดียว

ยังมีความพิศดารเกี่ยวกับเรื่องนมหมูที่นำมาเล่าสู่กันฟังอีกตั้งพะเรอเกวียน เอาไว้โอกาสหน้าจะเขียนเล่าให้ฟังใหม่ ความจริงหากเราลองพิจารณาเห็นว่า ถ้าเราสามารถผสมพันธุ์ หมูนมมากขึ้นมาได้จริง ๆ ในวันข้างหน้า เราคงไม่ต้องมีปัญหาเรื่องส่งนมมาอีกต่อไป เพราะเราคงรีดนมจากหมูพันธุ์ นมแท้ของเราได้ ใครจะดำเนินเรื่องนั้นก็ทำเกิด ผมไม่เอาด้วยคนหนึ่งละ เพราะขี้เกียจนม "นมหมู"